

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

МИТРОПОЛИТА БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО
І БОГУСЛАВСЬКОГО АВГУСТИНА

всечесному духовенству,
боголюбивому чернецтву і всім вірним чадам
Білоцерківської єпархії Української Православної Церкви

«Ангели співають, архангели оспівують, херувими
взивають, серафими славословлять – все торжествує,
бачачи Бога на землі і людину на небесах.
Не досліджуй, як це: де хоче Бог, там перемагається
порядок природи».

Святитель Іоанн Златоуст.

«Слово на Різдво Спасителя нашого Ісуса Христа»

Хрѣтосъ раждаетсѧ!

Всечесні отці! Дорогі брати і сестри!

Дякувати Богові, ми знову сподобилися святкувати Пришестя у світ Сина Божого. Як колись пророки, передбачаючи Христове Різдво, готували народ до цієї події, так і Свята Церква щороку готує нас до сьогоднішнього торжества тривалим постом і Богослужбовими піснеспівами, закликаючи: «Христос з небес – зустрічайте!». Святитель Інокентій, архієпископ Херсонський, зауважує: коли навіть земні важливі або значущі події готуються особливим розпорядженням, то якою ж має бути підготовка наша до зустрічі Небесного Царя? І висловлює жаль, що передноворічна суєта, марноти, надмірні клопоти про прикраси і святкові застілля поглинають нас цілком, нерозсудливо увічнюючи лише «пам'ять про догодження Іродом плоті», тоді як Народжений Спаситель приготував збагачення нас іншими дарами. «Тільки не принось до ясел Його з собою світу і його похотей, а з'явися з серцем сокрушеним і духом смиреним... Чи можна згадати смирення Божественного Отрочати і не жакнутися від своєї гордості, зверхності і марнославства, щодо яких у нас часто немає жодних меж?» Готовність наша до сприйняття Господа нашого Ісуса Христа і демонструє нашу справжню сутність, духовний стан нашого життя.

"Бачу тесляра та ясла, бачу Немовля і Діву-Матір, позбавлену всього, пригнічену бідністю і нуждою. Слава поблажливості Твоїй, Божественний Людинолюбцю!" – устами Неокесарійського святителя Григорія захоплено сповідує Свята Церква. Освічені, хто тлумачать Закон і цитують Пророків, не впізнають Його; володар Ірод досліджує народження, однак не з метою піднести славу Спасителеві, а вбити Його. Випробуємо ж і ми своє серце, наскільки його закам'янілий ґрунт здатен сьогодні вмістити Божественне Немовля. В наш час неймовірної пересиченості різноманітною інформацією глушиться і радість благовістя про Пришестя у світ Сина Божого, і губиться розповідь про обставини преславного Народження Богонемовляти, які так глибоко і проникливо викладаються у великих отців Церкви. Заглушає голос Церкви і саме теперішнє наше життя: метушливе, бліде, скорботне.

У Святому Письмі чітко визначаються причинно-наслідкові зв'язки всього, що більш детально витлумачено в духовній літературі. Так, у Книзі Притч говориться, що «лагідне серце – життя для тіла, заздрість – гниль для кісток» (Притч. 14, 30). Саме тому Господь наш Ісус Христос зауважує, що «не здорові мають потребу в лікарі, але хворі» (Мф. 9, 12; Мк. 2, 17; Лк. 5, 31). Усвідомлення прямого зв'язку гріха і хвороби, розуміння, що слабкість і неміч є наслідками пристрастей, особливо актуальні сьогодні, коли переважна частина людства потерпає від напруження, обмежень та інших негараздів через поширення заразної і згубної хвороби. В історії багатостраждального Іова примітно підкреслюється, що сатана просить у Бога дозволу доторкнутися до цього чоловіка, щоб нашкодити йому. Преподобний Антоній Великий попереджає, що гріхом ми самі добровільно з'єднуємо себе з духами злоби, з демонами-мучителями. Укорінені в нашій повсякденності осуд, неправда, блуд, лукавство та інші численні пристрасті в нас і є тими причинами, про наслідки яких доводиться кожному зітхати. Тому святі отці і звертають нашу увагу, що за кожним гріхом стоїть біс. Уважне, відповідальне ставлення до свого духовного життя, ретельне випробування себе, укорінення прихованого в серці всього доброго і святого, викорінення в собі гріха, прагнення досягати чистоти і святості – все це і є належною підготовкою до прийняття Того, на Кого херувими і серафими навіть дивитися не відважуються.

Звернімо ж наш дух у Вифлеємську печеру, ухилиймося від світу і змусимо себе уникати диявольських підступів, про які ми вже попереджені, щоб, за словом апостола Петра, «уникнувши скверн світу через пізнання Господа і Спасителя нашого Ісуса Христа», знову не заплутуватися в них і не перемагатися ними, бо «останнє буває для таких гірше за перше» (2 Пет. 2, 20).

Хай же не даремним буде для кожного з нас Втілення Христове. Хай не занурюють нас у зневіру згубні приклади з життя навколишнього нас світу, адже і «донині Царство Небесне силою береться, і ті, хто вживають зусилля, досягають його» (Мф. 11, 12). Хай Господь, Який нині народився, прославиться в нашому успішному прагненні покинути морок гріха, тому що крім Христа «немає іншого імені під небом, даного людям, яким належало б нам спастися» (Діян. 4, 12). Торжествуємо і радіємо, що Бог так діє в світі і в нас! Не станемо знеславляти себе потрясіннями світу що лежить у злі, його оманливими цінностями і тлінними ідеалами, але, зтрусивши прах його з себе, за словом святителя Іоанна Златоуста, будемо «возсилати славу Христу, Який зробив незручне зручним, з Отцем і Святим Духом нині і повсякчас, і на віки віків».

Хрѣтосъ раждаѣтся – славите!

Різдво Христове
2020/2021 року Божого,
м. Біла Церква

Смиренний
з ласки Божої
митрополит Білоцерківський і Богуславський

+ Августин,

РОЖДЕСТВЕНСКОЕ ПОСЛАНИЕ МИТРОПОЛИТА БЕЛОЦЕРКОВСКОГО И БОГУСЛАВСКОГО АВГУСТИНА

всечестному духовенству,
боголюбивому монашеству и всем верным чадам
Белоцерковской епархии Украинской Православной Церкви

«Ангелы поют, архангелы воспевают, херувимы зывают, серафимы славословят – все торжествуют, видя Бога на земле и человека на небесах.

Не исследуй, как это: где хочет Бог, там побеждается порядок природы».

Святитель Иоанн Златоуст.

«Слово на Рождество Спасителя нашего Иисуса Христа»

Хрѣтосъ раждаетсѧ!

Всечестные отцы! Дорогие братья и сестры!

Благодарение Богу, что мы снова сподобились праздновать Пришествие в мир Сына Божьего. Как некогда пророки, предвидя Христово Рождество, готовили народ к этому событию, так и Святая Церковь ежегодно приуготовляет нас к сегодняшнему торжеству продолжительным постом и Богослужбными песнопениями, восклицая: «Христос с небес – срящите!». Святитель Иннокентий, архиепископ Херсонский, замечает: если даже земные важные или значимые события подготавливаются особыми распоряжениями, то какова должна быть подготовка наша к встрече Небесного Царя? И выражает сожаление, что предновогодняя суета, хлопоты об украшениях и праздничных застольях поглощают нас всецело, будто безумно увековечивая лишь «память плотоугодия Иродова», тогда как Рожденный Спаситель уготовал обогащение нас иными дарами. «Только не приноси к яслям Его с собою мира и его похотей, а явись с сердцем сокрушенным и духом смиренным... Можно ли вспомнить смирение Божественного Отрочати и не содрогнуться от своей гордости, надмения и тщеславия, для коих у нас часто нет никаких пределов?» Готовность наша к восприятию Господа нашего Иисуса Христа и демонстрирует нашу подлинную сущность, состояние нашей жизни.

«Вижу плотника и ясли, вижу Младенца и Деву-Родительницу, лишенную всего, подавленную бедностью и нуждой. Слава снисхождению Твоему,

Божественный Человеколюбец!» – устами Неокесарийского святителя Григория восклицает Святая Церковь. Толкующие Закон и цитирующие Пророков образованные люди не узнают Его; властелин Ирод исследует рождение, но не с целью вознести славу Спасителю, а убить Его. Испытаем же и мы свое сердце, насколько окаменевшая его почва способна сегодня вместить Божественного Младенца. Наше время невероятной пресыщенности различной информацией заглушает и повествование евангелистов, и обстоятельства Его преславного Рождения, так глубоко и проникновенно излагаемые у великих отцов Церкви. Заглушает голос Церкви и сама наша жизнь: суетная, бледная и скорбная.

В Священном Писании четко обозначены причинно-следственные связи всего, что более подробно истолковано в духовной литературе. Так, в Книге Притч говорится, что «кроткое сердце – жизнь для тела, зависть – гниль для костей» (Притч. 14, 30), а Сам Спаситель Иисус Христос свидетельствует, что «не здоровые имеют нужду во враче, но больные» (Мф. 9, 12; Мк. 2, 17; Лк. 5, 31). Осознание прямой связи греха и болезни, понимание, что ослабление и немощь являются последствиями страстей, особенно актуальны сегодня, когда большая часть человечества страдает от напряжения, ограничений и других неудобств, связанных с распространением заразной и губительной болезни. В истории многострадального Иова примечательно подчеркивается, что сатана испрашивает у Бога разрешения прикоснуться к этому человеку. А преподобный Антоний Великий предупреждает, что грехом мы сами добровольно соединяем себя с духами злобы, с демонами-мучителями. Укоренившиеся в нашей повседневности осуждение, ложь, блуд, лукавство и прочие многочисленные бушующие в нас страсти и являются теми причинами, о последствиях которых приходится каждому вздыхать. Потому святые отцы и обращают особое внимание, что за каждым грехом стоит бес. Внимательное и ответственное отношение к своей духовной жизни, тщательное испытание себя, укоренение всего доброго и светлого, сокрытого в нашем сердце, уничтожение в себе греха, стремление к достижению чистоты и святости – всё это и является должной подготовкой к принятию Того, на Кого херувимы и серафимы взирать не смеют.

Обратим же дух наш в Вифлеемскую пещеру, уклонимся от мира и понудим себя избежать диавольских козней, о которых мы уже предупреждены, чтобы, по слову апостола Петра, «избегнув скверн мира чрез познание Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа», опять не запутываться в них и не побеждаться ими, потому как «последнее бывает для таковых хуже первого» (2 Пет. 2, 20).

Пусть не напрасным будет для каждого из нас Воплощение Христово. Пусть не повергает нас в уныние пагубные примеры из жизни окружающего нас мира, ибо и «доныне Царство Небесное силою берется, и употребляющие усилие восхищают его» (Мф. 11, 12). Да прославится ныне Родившийся Господь в нашем успешном устремлении покинуть мрак греха, потому что кроме Христа «нет другого имени под небом, данного человеку, которым надлежало бы нам спастись» (Деян. 4, 12). Ликуем же, торжествуем и радуемся о таком действии в мире и в нас Воплотившегося Бога. Не обесславим себя потрясениями мира, ценностями его и тленными идеалами, но, отряхнувши прах его, по слову святителя Иоанна Златоуста, будем «воссылать славу Христу, сделавшему неудобное удобным, с Отцом и Святым Духом ныне и присно, и во веки веков».

Хрѣтосъ раждається – славите!

Рождество Христово
2020/2021 лета Божия,
г. Белая Церковь

Смиренный
милостию Божией
митрополит Белоцерковский и Богуславский

+ Августин,